

τεσκευάσθη παρ' ἐμοῦ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς ἔτος τοῦ 1819 ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην ἀπὸ ξύλου πεύκου, δι' ἐξόδων καὶ λογαριασμὸν τοῦ καπετὰν Γκίκα Νικολάου, εἶναι δὲ εἰς μὲν τὸ μάκρος πῆχεις τοπικὰς εἴκοσι καὶ ἕξ, εἰς δὲ τὸ ὕψος πῆχεις πέντε καὶ εἰς τὸ πλάτος πῆχεις 8 ὦ. Δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν ζήτησίν του τῷ ἔδωκα τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον διὰ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸ ὅθεν τῷ χρειασθῇ. < > Φεβρουαρίου. Πέτρος Σταματίου

Ἡμεῖς, οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου καὶ πόλεως Ὑδρας ἐκλελεγμένοι σύνδικοι, μαρτυροῦμεν ὅτι τὸ παρὸν ἴσον εἶναι ἐκδεδομένον ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ, τὸ δὲ βριγαντίνον αὐτὸ κατεσκευάσθη ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τοῦ ἄνω μαῖστορος καὶ ὅτι εἶναι κύριον καὶ νόμιμον ἀπόκτημα τοῦ καπετὰν Γκίκα Νικολάου, εἰς πίστιν τοῦ ὁποίου ὑπογραφόμεθα ἐκτυποῦντες τὴν ἡμετέραν σφραγίδα. 5 Φεβρουαρίου.

(ἡ μεγάλη) οἱ σύντυχοι ὀνομασί

Γεώργιος Τρίππος

5

Βεβαίωση ναυπήγησης

Κώδικας Ν. 2, σ. 65 (ΙΑ-ΜΥ)

1820, 16 Φεβρουαρίου

Ἐγώ, ὁ ὑπογεγραμμένος μαῖστωρ Πέτρος Σταματίου, φανερώνω καὶ ὁμολογῶ διὰ τοῦ παρόντος μου ὅτι τὸ βριγαντίνον ὀνομαζόμενον “ἡ Μόνη Ἑλπίς”, ρωσοεμπορικόν, διὰ τὴν παλαιότητά του ἀνεσκευάσθη παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην ἀπὸ ξύλου πεύκου, δι' ἐξόδων καὶ λογαριασμὸν τοῦ καπετὰν Γκίκα Νικολάου. Δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν ζήτησίν του τῷ ἔδωκα τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον διὰ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸ ἔνθα ἤθελε τῷ χρειασθῇ. 16 Φεβρουαρίου.

Πέτρος Σταματίου

Ἡμεῖς, οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου καὶ πόλεως Ὑδρας ἐκλελεγμένοι σύνδικοι, μαρτυροῦμεν ὅτι τὸ παρὸν ἴσον εἶναι ἐκδεδομένον ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ, τὸ δὲ βριγαντίνον αὐτό, ρωσοεμπορικόν, καλούμενον “ἡ Μόνη Ἑλπίς”, ἀνεσκευάσθη ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τοῦ ἄνωθεν μαῖστορος. Εἰς πίστιν τοῦ ὁποίου ὑπογραφόμεθα, ἐκτυποῦντες τὴν ἡμετέραν σφραγίδα. < > Φεβρουαρίου.

(ἡ μεγάλη)

οἱ σύντυχοι ὀνομασί

Γεώργιος Τρίππος

